

متن پرسش

باسلام و احترام خدمت استاد گرامی شرمندۀ مشورتی می‌خواهم: بنده دانشجویی هستم که سالیانیست به دین و قرآن علاقه شدید دارم. ادبیات عرب را مقداری بیش از سطح دبیرستان خوانده‌ام و آموزش قرآن را تا انتهای دوره تجوید گذرانده‌ام و یکسال هم هست که با تفسیر عزیز المیزان کمی انس گرفته‌ام. سیر کتب جنابعالی را هم تا عرفان نظری پیش برده‌ام. کتاب های امام شهید(رحمةالله علیه) را نیز کم و بیش کار کرده‌ام. حال دو نیاز اساسی گریبان گیر بنده شده است: (۱) اول اینکه علاقه به دین باعث شده که کشش بیشتری به سمت قرآن و روایات داشته باشم و تپش برای انس هرچه بیشتر با آنها دارم. یک کلام بگویم دیگر انگار چیزی جز اینها تشنگی‌ام را رفع نمی‌کند. رمان و اندیشه های هایدگری و امثال اینهارا هم کار کرده‌ام که امید می‌رود گشایشاتی برایم رقم بزنند. الان می‌خواهم در قرآن و روایات عمیق بشوم. گویی از چندسال پیش هم می‌دانستم که عاقبت من به درس حوزوی گره خورده است. می‌خواهم به لطف خدا در ادبیات عرب قوی‌تر گردم و منطق و اصول فقه و فقه بخوانم. گویی شریعت و احکام شرعی مسئله‌ای شده که به سوییضم بروم. من خود را محتاج عملی می‌دانم که از جانب حق است و طلب این‌را دارم که اعمالم همه و همه در تصرف حق باشد. این جا بود که ضرورت فقه را چندی پیش متوجه شدم. از طرفی امام شهید(ره) توصیه به این داشتند که درس حوزوی در اوج فایده، تدریس و تحصیل شوند و اضافات نداشته باشند و به زبان امروزی باشند. خواستم از جنابعالی که این آگاه به این مسیر هستید مشاوره‌ای بگیرم که سیر بنده را اجمالا در این مسیر بفرمایید. باتوجه به روحیه ای که در خود می‌شناسم برایم راحت تر است که ابتدا تمام ادبیات را جمع کرده و به سراغ منطق رفته و بعد اصول و فقه. از آن جهت که تدریس اکثر کتب حوزوی در اینترنت موجود است؛ خواستم بدانم که در دوره خواندن ادبیات چه کتبی را پیشنهاد می‌فرمایید. پس از آن در منطق چه را؟ و بعد در اصول فقه و فقه چه سیر کتبی می‌بایست کار شود؟ (۲) دوم اینکه هرچه در تئوری جلو رفتم در عمل جلو نرفتم. یعنی خودم را محتاج به عملی بیشتر و بیشتر می‌بینم. گناهای هست و اعمالی سر می‌زند که برای خودم تعجب آور است. به پلید بودن یکسری اعمال آگاهم ولی چون قلب بنده بدان آگاه نیست باز نیز این اعمال سر می‌زنند. در برابر هوای نفس و شیطان نفوذپذیری زیادی دارم که این در شأن یک انسان نیست؛ وراي اینکه روحانی باشد یا نباشد. خواستم راه‌چاره‌ای نشانم دهید تا بلکه در عمل کوشا تر شوم. باتشکر از جناب تان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- به گفته اهل نظر در جواب سوال جنابعالی : در ادبیات، همین کتب صرف و نحو که در سال اول حوزه خوانده می‌شود مناسب است و اگر همراه تمرین و پیاده سازی تجزیه و ترکیب بر متون عربی باشد شما را با قواعد مورد نیاز آشنا می‌کند و با تمرین زیاد وقتی توانستید متن عربی را به شکل روان خوانده، کلمات را تجزیه کرده و نقش ترکیبی آن‌ها را بیابید، برای ادبیات کفایت می‌کند. در مورد منطق و اصول فقه نیز همین کتاب‌هایی که فعلاً در حوزه در دوره مقدمات خوانده می‌شود و همچنین برای آشنایی با فقه، کتاب فقه استدلالی آیت الله ایروانی مناسب است. برای تحصیلات تکمیلی فقه و اصول، پس از این کتب، با اساتید مربوطه مشورت کنید تا راهنمایی کنند. موفق باشید.

۲- در مورد عبور از گناهان به آیاتی فکر کنید که می‌فرماید: از طریق تقوا و پارسایی حتی «يُبدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ» و از این جهت به عبور از آن گناهان با از بین رفتن آثار آن امیدوار باشید. موفق باشید